

[Jesper Simonsen.]

Forslag, der tidligere har været fremme, som har foreligget for det danske Folk ved det sidste Valg, og som er tiltraadt af det danske Folk ved det sidste Valg med meget stort Flertal; et Forslag, som underkender, at Danmark skulde have krigsmæssige Opgaver. Og i den Opfattelse, at Danmark ikke har krigsmæssige Opgaver, har vi utvivlsomt Tilslutning i Hovedsagen ogsaa fra Partiet Venstres Side. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre har ved forskellige Lejligheder givet Udtryk for, at heller ikke han mente, at Danmark havde egentlige Kampopgaver eller egentlige krigsmæssige Opgaver. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg vil jo i Rigsdagstidende kunne finde Udtalelser af den Art frem.

Men i hvert Fald, Forslagene bygger paa den Opfattelse, at krigsmæssige Opgaver har Danmark ikke, og Forslagene stiller sig fuldt og klart paa den nugældende Folkerets Grund. Hvorledes er i Hovedtrækkene den Folkeret, der nu gælder? Ja, for Danmarks Vedkommende er det jo nemt sagt, for Principperne er disse, at vi har alt omfattende Voldgiftstraktater, praktisk taget med alle de Magter, der kan være Tale, at vi kunde komme i Konflikt med. Og dette Traktatsystem udbygges og underbygges yderligere gennem Kellogg-Traktaten. Den har Danmark tiltraadt, og den er tiltraadt af praktisk talt alle civiliserede Nationer. Ifølge den har Staterne ubetinget givet Afkald paa Retten til Krig som Redskab for national Politik, og de har forpligtet sig til ikke at løse Konflikter ved andet end fredelige Midler. De fredelige Veje er anvist i Generalakten og Voldgiftstraktaterne, jeg berørte. Altsaa, enhver Konflikt med andre Stater, Danmark kan tænkes at komme i, er inde under retlig Ordning gennem de Aftaler, vi har. Derfor kan man sige, at nogen Pligt til at opretholde et Militærvæsen eller til at indrette sig paa at optage krigsmæssige Opgaver, har Danmark ikke.

Hvilke Opgaver bliver da tilbage for et væbnet Beredskab? Ja, der er naturligvis en Ordensopgave. Der maa opretholdes Orden ved vore Grænser, i vore Farvande, og vi maa have et Middel til Opretholdelse af denne Orden. Men, siger man, kan det Ordensbrud, der kan komme til at foreligge, ikke blive et saadant, at det afføder en Magtanvendelse, der er det samme som Krig? Dertil maa vi svare, at der kan blive Tale om Magtanvendelse ved Varetagelsen af denne Ordensopgave, akkurat som der, hvor

Politi eller andre lignende Organer skal opretholde Orden, kan blive Tale om Magtanvendelse, men der er jo en afgørende og principiel Forskel paa det, der sker i et saadant Tilfælde, og den egentlige Krigsførelse, den afgørende Forskel, at ved Opretholdelse af Ro og Orden er den, vi staar overfor, ikke en Stat eller en Magt, med hvem vi har Aftaler, men en Hob af Folk, bortsprængte Troppedele eller Oprørere, der maatte komme ind over vore Grænser, og som optræder paa egne Vegne og derfor maa tage Skade for Hjemgæld, hvis det kommer til Sammenstød. Det særlige er, at ingen Statsmagt, ingen ansvarlig Myndighed staar bagved dem, med hvem vi har en Aftale, som hjemler os Ret til at indbringe Konflikten for mellemfolkelige Domstole. Det er Forskellen. Den Forskel er klar, og den er meget væsentlig. Til de Ordensopgaver af den Karakter er det væbnede Beredskab, Forslagene opstiller, efter vort Skøn fuldt ud tilstrækkeligt.

Vi har endvidere, siger man, visse Neutralitetsopgaver. Det er rigtigt, at et Land som Danmark, der i enhver Situation, hvor andre Stater maatte føre Krig mod hinanden, vil holde sig neutral, i saadanne Tilfælde kan have visse Opgaver. Særkedet, det centrale i Neutraliteten er, at det Land, der holder sig neutralt, er udenfor den Konflikt, der i Øjeblikket gøres op ved Vaabenmagt. Den er udenfor den, og den vil holde sig udenfor den gennem Upartiskhed og gennem Ligelighed, det vil sige Ligelighed i Behandling af de Forhold, vi maatte have overfor nogen af de paagældende krigende Magter. Kærnen i Neutraliteten, i Neutralitetsforpligtelserne er denne, at det skal holdes paa det rene, at Neutralitetsvillien er til Stede, men mere kræves heller ikke, saa sandt som det ikke kan være rigtigt, at Neutralitetsregler og Neutralitetsforpligtelser skulde paalægge nogen Stat Pligten til ved først givne Lejlighed og underkastet Tilfældigheder at kaste sig ud i Krig med en anden Stat; men til paa den Maade at bringe vor ubetingede og ligeleilige Neutralitetsvillie paa det rene er det Beredskab, som her opstilles, fuldt ud tilstrækkeligt. Det er tilstrækkeligt til i en foreliggende Situation at udelukke enhver Tvivl om vort Lands Upartiskhed, og dermed er jo den Pligt, vi paa dette Omraade maatte have, opfyldt.

Naar man fra konservativ Side i Betænkningen siger, at en Omdannelse af vort bevæbnede Beredskab til det, som er foreslaaet her, vil være egnet til at vække Mistanke om vor ubetingede Neutralitet, saa er dette en ganske uklar og bagvendt